

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 25

Rozeslána dne 28. února 2005

Cena Kč 17,50

O B S A H:

87. Nařízení vlády, kterým se stanoví orgán opatřující doložkou vykonatelnosti rozhodnutí orgánů Evropských společenství
 88. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů
 89. Sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně a dodatků ke kolektivním smlouvám vyššího stupně
 90. Nález Ústavního soudu ze dne 25. ledna 2005 ve věci návrhu na zrušení nařízení obce Lipník č. 1/2003 o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Lipník
-

87**NAŘÍZENÍ VLÁDY**

ze dne 26. ledna 2005,

kterým se stanoví orgán opatřující doložkou vykonatelnosti rozhodnutí orgánů Evropských společenství

Vláda nařizuje podle § 261 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 555/2004 Sb.: předpisy Evropských společenství¹⁾ potvrzením vykonatelnosti Ministerstvo spravedlnosti.

§ 1

Rozhodnutí Rady, Komise nebo Soudního dvora Evropských společenství opatřuje v souladu s právními

§ 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Předseda vlády:

JUDr. Gross v. r.

Místopředseda vlády a ministr spravedlnosti:

JUDr. Němec v. r.

¹⁾ Čl. 244 a 256 Smlouvy o založení Evropského společenství.
Čl. 159 a 164 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

88

VYHLÁŠKA

ze dne 15. února 2005,

kteřou se mění vyhláška č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 40 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 14/2002 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění vyhlášky č. 265/1997 Sb., vyhlášky č. 218/1998 Sb., vyhlášky č. 311/2000 Sb., vyhlášky č. 183/2001 Sb. a vyhlášky č. 468/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 písmeno e) včetně poznámek pod čarou č. 1a a č. 1b zní:

„e) dávat nižšímu státnímu zastupitelství pokyny ve věcech, k jejichž vyřízení je nižší státní zastupitelství příslušné^{1a)}, a v zákonem stanovených případech věc tomuto nižšímu státnímu zastupitelství odejmout a vyřídit ji samo^{1b)}).

^{1a)} § 12d odst. 1 a odst. 2 věta první zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 14/2002 Sb.

^{1b)} § 12d odst. 2 věta druhá, odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 14/2002 Sb.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1b se označuje jako poznámka pod čarou č. 1c.

2. § 4 až 7 včetně nadpisů znějí:

„§ 4

(1) K plnění úkolů krajského státního zastupitelství v obvodu jeho působnosti se zřizují pobočky krajského státního zastupitelství. Krajský státní zástupce stanoví opatřením okruh věcí, které se vyřizují u pobočky krajského státního zastupitelství. Opatření zveřejní prostřednictvím sítě Internet.

(2) K plnění úkolů okresního státního zastupitelství v obvodu jeho působnosti se zřizují pobočky okresního státního zastupitelství. Okresní státní zástupce stanoví opatřením okruh věcí, které se vyřizují u pobočky okresního státního zastupitelství. Opatření zveřejní prostřednictvím sítě Internet.

§ 5

**Krajské státní zastupitelství
v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře**

(1) V obvodu Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích se zřizuje jeho pobočka v Táboře.

(2) Sídlem pobočky je město Tábor.

§ 6

**Krajské státní zastupitelství
v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci**

(1) V obvodu Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem se zřizuje jeho pobočka v Liberci.

(2) Sídlem pobočky je město Liberec.

§ 7

**Krajské státní zastupitelství
v Ostravě – pobočka v Olomouci**

(1) V obvodu Krajského státního zastupitelství v Ostravě se zřizuje jeho pobočka v Olomouci.

(2) Sídlem pobočky je město Olomouc.“.

3. Za § 7 se vkládají nové § 7a a 7b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 7a

**Krajské státní zastupitelství
v Brně – pobočka ve Zlíně**

(1) V obvodu Krajského státního zastupitelství v Brně se zřizuje jeho pobočka ve Zlíně.

(2) Sídlem pobočky je město Zlín.

§ 7b

**Okresní státní zastupitelství
Karviná – pobočka v Havířově**

(1) V obvodu Okresního státního zastupitelství v Karvině se zřizuje jeho pobočka v Havířově, která vykonává působnost okresního státního zastupitelství v obvodu obcí Havířov a Orlová.

(2) Sídlem pobočky je město Havířov.“.

4. V § 10 odst. 3 se za slova „spáchaných přísluš-

níky“ vkládají slova „Úřadu pro zahraniční styky a informace a“.

5. V § 10 odst. 5 se za slova „Policie České republiky“ vkládá čárka a slova „příslušníkem Úřadu pro zahraniční styky a informace“.

6. V § 15 se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Vyžaduje-li to závažnost, skutková či právní složitost věci, může vrchní státní zastupitelství s předchozím souhlasem nejvyššího státního zástupce rozhodnout o tom, že je příslušné k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení ve věcech

- a) uvedených v odstavci 1 písm. a) a b), i když jimi byla způsobena škoda nižší než 100 mil. Kč,
- b) uvedených v odstavci 1 písm. c) i tehdy, pokud vznikne škoda na majetku nebo na majetkovém podílu státu nižší než 50 mil. Kč, nebo pokud na majetku jiného subjektu vznikne škoda alespoň 50 mil. Kč.“

7. Společný nadpis § 20 a 21 „Rozhodování o námitkách vyšetřovatele“ se zrušuje.

8. V § 32 odst. 2 se slova „anebo bylo podáno dovolání“ zrušují.

9. V § 32 se za odstavce 2 doplňují nové odstavce 3 až 5, které znějí:

„(3) Pokud bylo dovolací řízení ukončeno vydáním rozhodnutí dovolacího soudu, státní zastupitelství nepřezkoumává podněty, které jsou obsahově shodné s dovoláním nejvyššího státního zástupce nebo vyjádřením nejvyššího státního zástupce k dovolání obviněného, popřípadě s dovoláním obviněného podaným ve věci, v níž se státní zastupitelství účastnilo dovolacího řízení. Takový podnět postoupí bez dalšího řízení s návrhem na odložení Ministerstvu spravedlnosti a připojí

stejnopisy listin, z nichž tyto skutečnosti vyplývají, a současně jej informuje o výsledku dovolacího řízení. To neplatí, jestliže v podnětu vytykána nezákonnost není důvodem pro uplatnění dovolání; takovou věc státní zastupitelství přezkoumá.

(4) Probíhá-li v trestní věci, v níž byl podán podnět, řízení o dovolání ohledně obviněného, jehož se podnět týká, státní zastupitelství přezkoumání věci neprovádí, o této skutečnosti neprodleně vyrozumí Ministerstvo spravedlnosti a vyčká s vyřízením podnětu na výsledek dovolacího řízení. Stejně postupuje i ve věcech, které by jinak z důvodu obsahové shody podnětu s podaným dovoláním či vyjádřením k dovolání postoupilo Ministerstvu spravedlnosti k dalšímu řízení bez přezkoumání věci (odstavec 3). To neplatí, jestliže vytykána nezákonnost nemůže být důvodem pro úspěšné uplatnění dovolání.

(5) Postup podle odstavce 4 je vyloučen ve věcech, v nichž státní zastupitelství z jemu dostupného spisového materiálu zjistí zřejmé porušení zákona v neprospěch obviněného, které by mohlo vést ke změně podnětem napadeného rozhodnutí. Takovou věc předloží neprodleně Ministerstvu spravedlnosti s návrhem na další postup a připojí veškeré dostupné podklady, jež má v té době k dispozici a jimiž navrhovaný postup odůvodňuje.“

10. Část pátá se včetně nadpisu zrušuje.

Dosavadní části šestá a sedmá se označují jako části pátá a šestá.

Čl. II Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 7b, které nabývá účinnosti dnem 1. října 2005.

Ministr:

JUDr. Němec v. r.

89

SDĚLENÍ

Ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 11. února 2005

o uložení kolektivních smluv vyššího stupně a dodatků ke kolektivním smlouvám vyššího stupně

Ministerstvo práce a sociálních věcí sděluje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, v platném znění, byly u něj uloženy v období od 1. 1. 2005 do 31. 1. 2005 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně a tyto dodatky ke kolektivním smlouvám vyššího stupně:

1. Kolektivní smlouva vyššího stupně (ze dne 24. listopadu 2004 na období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005) uzavřená mezi
Odborovým svazem pracovníků dřevozpracujících odvětví, lesního a vodního hospodářství
a
Svazem zaměstnavatelů Veolia Water Česká republika.
2. Kolektivní smlouva vyššího stupně (ze dne 16. prosince 2004 na období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005) uzavřená mezi
Odborovým svazem KOVO
a
Asociací leteckých výrobců.
3. Kolektivní smlouva vyššího stupně (ze dne 21. prosince 2004 na období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005) uzavřená mezi
Odborovým svazem pracovníků zemědělství a výživy – Asociací svobodných odborů České republiky
a
Zemědělským svazem České republiky.
4. Kolektivní smlouva vyššího stupně (ze dne 21. prosince 2004 na období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005) uzavřená mezi
Odborovým svazem pracovníků zemědělství a výživy – Asociací svobodných odborů České republiky
a
Českomoravským svazem zemědělských podnikatelů.
5. Kolektivní smlouva vyššího stupně (ze dne 23. prosince 2004 na období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2007; část F – odměňování od 1. ledna 2005 do 31. ledna 2005) uzavřená mezi
Odborovým svazem Stavba České republiky,
Odborovým svazem pracovníků dopravy, silničního hospodářství a autoopravárenství Čech a Moravy
a
Svazem podnikatelů ve stavebnictví v České republice.
6. Kolektivní smlouva vyššího stupně (pro a. s. a s. r. o.) (ze dne 13. ledna 2005 na období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005) uzavřená mezi
Odborovým svazem pracovníků dopravy, silničního hospodářství a autoopravárenství Čech a Moravy – Sekcí silničního hospodářství
a
Svazem dopravy České republiky – Sekcí silničního hospodářství.

7. Kolektivní smlouva vyššího stupně (ze dne 13. ledna 2005 na období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2006) uzavřená mezi
Odborovým svazem KOVO
a
Českomoravskou elektrotechnickou asociací.
8. Dodatek č. 4 (ze dne 14. ledna 2005) ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřený mezi
Odborovým svazem zaměstnanců sklářského, keramického, bižuterního průmyslu a porcelánu
a
Svazem výrobců bižuterie.
9. Kolektivní smlouva vyššího stupně (ze dne 21. ledna 2005 na období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2006) uzavřená mezi
Odborovým svazem zaměstnanců sklářského, keramického, bižuterního průmyslu a porcelánu
a
Asociací sklářského a keramického průmyslu ČR.

Ministr:
Ing. Škromach v. r.

90

N Á L E Z

Ústavního soudu

Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 25. ledna 2005 v plénu ve složení JUDr. František Duchoň, JUDr. Vojen Güttler, JUDr. Pavel Holländer, JUDr. Ivana Janů, JUDr. Dagmar Lastovecká, JUDr. Jiří Mucha, JUDr. Jan Musil, JUDr. Jiří Nykodým, JUDr. Pavel Rychetský, JUDr. Miloslav Výborný, JUDr. Eliška Wagnerová a JUDr. Michaela Židlická o návrhu ministra vnitra Mgr. Stanislava Grosse na zrušení nařízení obce Lipník č. 1/2003 o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Lipník

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

I.

Rekapitulace návrhu

Návrhem podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“), § 64 odst. 2 písm. g) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 124 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, doručeným Ústavnímu soudu 13. února 2004 (podán k poštovní přepravě 12. února 2004), se tehdejší ministr vnitra Mgr. Stanislav Gross (dále též „navrhovatel“) domáhal vydání nálezu, podle něhož se nařízení obce Lipník č. 1/2003 o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Lipník dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů zrušuje.

Navrhovatel konstatoval, že napadené nařízení bylo schváleno usnesením Zastupitelstva obce Lipník 28. února 2003 a že všechny zákonem předepsané podmínky jeho platnosti a účinnosti byly splněny. Krajský úřad Středočeského kraje učinil výzvu ze dne 9. května 2003 č. j. 3419/03 obci Lipník ke zjednání nápravy. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že napadené nařízení je v rozporu se zákonem, a proto opatřením ze dne 10. listopadu 2003 č. j. MS-1999/5/1-2003 zahájilo správní řízení o pozastavení jeho účinnosti. Protože obec Lipník nápravu nezjedнала, Ministerstvo vnitra rozhodnutím č. j. MS-1999/2-2003 ze dne 13. ledna 2004 účinnost nařízení obce pozastavilo.

Navrhovatel uvedl, že podle § 61 odst. 2 zákona o obcích se obec při vydávání nařízení obce řídí zákony a jinými právními předpisy, mezi něž patří i právní předpisy obcí, tj. obecně závazné vyhlášky a nařízení. Podle navrhovatele z toho vyplývá, že nařízení obce musí být v souladu i s ostatními, již vydanými, právními předpisy obce. Obec Lipník přitom napadeným nařízením vyhlásila trvalou stavební uzávěru na část území obce, přičemž dotčená část obce je již upravena obecně závaznou vyhláškou obce Lipník ze dne 20. listopadu 2001 o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Lipník (dále jen „obecní vyhláška“), jež stanoví závazné regulativy funkčního využití a prostorového uspořádání území obce Lipník. Obecní vyhláška dotčenou část území reguluje v čl. 3 odst. 9 tak, že v tomto prostoru výstavbu vylučuje s výjimkou taxativně vymezených staveb. Obec napadeným nařízením na téže části území vyhláší trvalou stavební uzávěru s tím, že v čl. 1 písm. a) vymezuje stavební činnosti v území zakázané a připouští nejednoznačně formulované výjimky, tzn. umožňuje umísťovat v území jiné druhy staveb, než povolila obecní vyhláška. Totéž území je tak regulováno dvěma právními předpisy obce, přičemž napadené nařízení obce stavební činnost reguluje v rozporu s obecní vyhláškou, a to v čl. 1 písm. a) bodu 1., v němž nad rámec obecní vyhlášky umož-

ňuje výstavbu drobných účelových staveb a zařízení pro lesnictví, zemědělství, ochranu přírody nebo rekreaci, které nenaruší nebo jinak neznehodnotí dané území. V čl. 1 písm. a) bodu 2. je naopak redukována možnost realizace liniových staveb mimo cyklostezky; stavby pro technickou infrastrukturu jsou vypuštěny zcela a v čl. 1 písm. a) bodu 4. se umožňuje výstavba oplocení zřízeného k ochraně lesních porostů před zvěří.

Podle navrhovatele musí být stavební uzávěra vyhlášená obcí podle § 33 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, formou nařízení obce obsahově v souladu s ustanoveními stavebního zákona upravujícími stavební uzávěru vydanou obecním úřadem obce formou územního rozhodnutí. Tím, že napadené nařízení reguluje na části území obce stavební činnost odlišně od obecní vyhlášky, byl podle navrhovatele porušen § 10, § 39 a § 37 odst. 1 a 2 stavebního zákona, z nichž vyplývá povinnost zajistit při vydávání stavební uzávěry její soulad s cíli, záměry a dokumentací územního plánování.

Tvrzený nesoulad nelze podle navrhovatele překlenout interpretací. Například při použití zásady *lex posterior derogat priori* by mělo při aplikaci přednost nařízení obce, což by v podstatě znamenalo negaci dlouhodobého a poměrně náročného procesu pořizování územně plánovací dokumentace. Navíc je podle navrhovatele sporné, zda lze tuto interpretační metodu použít pro právní předpisy, jež byly sice vydány stejným subjektem (obcí), které však mají zcela rozdílnou povahu (obecně závazné vyhlášky jsou vydávány v samostatné působnosti ve smyslu čl. 104 odst. 3 Ústavy, nařízení v působnosti přenesené).

Napadené nařízení dále podle navrhovatele v rozporu s § 40 odst. 2 stavebního zákona stanoví stavební uzávěru jako trvalou. Stavební zákon neumožňuje vydat formou územního rozhodnutí stavební uzávěru jako trvalou, nemůže být jako taková stavební uzávěra stanovena ani v případě stavební uzávěry vydané nařízením obce; nařízení obce nemůže jakožto derivativní právní předpis ukládat více povinností, resp. větší omezení, než stavební zákon připouští v případě územního rozhodnutí o stavební uzávěře.

Navrhovatel poukázal též na odborné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 7. ledna 2004 č. j. 25610/03-63/2274, které si vyžádalo Ministerstvo vnitra. I z tohoto stanoviska mj. vyplývá, že přijetím napadeného nařízení byla porušena ustanovení § 29, § 32 a § 37 stavebního zákona a ustanovení čl. 3 odst. 1 a 9 obecní vyhlášky.

II.

Průběh řízení a rekapitulace vyjádření účastníků

Podle § 69 odst. 1 zákona o Ústavním soudu byl návrh zaslán účastníku řízení. Obec Lipník ve svém vyjádření ze dne 22. března 2004 ústy své starostky L. D. vyslovila žádost, aby Ústavní soud návrh zamítl.

Obec Lipník v první řadě potvrdila tvrzení navrhovatele, že byly splněny všechny zákonné podmínky pro platnost a účinnost napadeného nařízení a že toto nařízení je stále v platnosti ve znění přijatém dne 28. února 2003. K postupu Krajského úřadu Středočeského kraje obec uvedla, že byl dle jejího názoru motivován nikoli zájmem na řádném výkonu přenesené působnosti, ale jeho snahou umístit na území stávajícího biocentra „nadmístního“ významu Mladá velkou rozvojovou plochu (jako pořizovatel změny územního plánu VÚC Mladá), a to přes nesouhlas dotčených obcí mj. i na území, na němž byla vyhlášena stavební uzávěra.

Obec Lipník vyjádřila přesvědčení, že napadené nařízení je v souladu se stavebním zákonem a dalšími právními předpisy a s cíli a úkoly jimi sledovanými.

K tvrzenému rozporu napadeného nařízení s čl. 3 odst. 9 obecní vyhlášky obec Lipník uvedla, že napadené nařízení je s citovaným článkem obecní vyhlášky v souladu. Obecní vyhláška zakazuje výstavbu s výjimkou liniových staveb, staveb pro technickou infrastrukturu a staveb nezbytně nutných

pro obhospodařování lesního a zemědělského půdního fondu. Napadené nařízení zakazuje výstavbu s výjimkou cyklostezek (liniová stavba), zařízení nerušících ráz a hodnoty krajiny a drobných účelových staveb – tyto stavby a zařízení podle obce souvisí s využíváním lesního a zemědělského půdního fondu a s budováním pro tento účel nezbytné infrastruktury. Z důvodu ochrany veřejných zájmů v území je vymezení stavební uzávěry v napadeném nařízení vyjádřeno přesněji, než jak je tomu v územně plánovací dokumentaci, neboť ta řeší využití území na jiné úrovni podrobnosti. Napadeným nařízením tedy byla pro dané výjimečné území (z hlediska jeho přírodovědných, krajinných a estetických hodnot a rekreačního potenciálu) konkretizována a upřesněna obecná úprava vyhlášky o závazných částech územního plánu. Nařízení je logicky přesnější, neboť se týká pouze specifikovaného území, zatímco obecní vyhláška se týká celého neurbanizovaného či k urbanizaci neurčeného územním plánem řešeného území obce.

Přijetí výkladu Krajského úřadu Středočeského kraje a Ministerstva vnitra, že stavební uzávěra a územní plán se musejí rovnat, by podle obce Lipník možnost stanovit stavební uzávěru pro určité území pozbyla smyslu. K nepřipustnému rozporu by došlo např. tehdy, když by stavební uzávěra byla vyhlášena trvale pro zastavitelné území (§ 139a odst. 3 stavebního zákona), přičemž tak tomu v tomto případě není.

Obec Lipník označila odkaz navrhovatele na proces pořizování územně plánovací dokumentace za právně bezvýznamný, neboť ten má zajistit, aby územně plánovací dokumentace schvalovaná v samostatné působnosti mohla být přezkoumávána dotčenými orgány státní správy z hlediska souladu se zájmy chráněnými zvláštními právními předpisy. V případě nařízení obce se však jedná výlučně o výkon státní správy (přenesená působnost).

V případě vyhlášky o závazné části územního plánu a v případě nařízení obce o vyhlášení stavební uzávěry se jedná podle obce Lipník o právní předpisy stejné právní síly, takže i kdyby jeden z nich vymezoval limity využití území v dané lokalitě striktněji, nepůsobí to neplatnost (vadu) některého z nich; při využívání předmětného území musí být samozřejmě splněny podmínky obou předpisů. Oba předpisy obce v tomto případě nejsou v konfliktu, ale doplňují se. Skutečnost, že určité území je řešeno územním plánem, v žádném případě nevyklučuje možnost stanovit pro dané území též stavební uzávěru a stanovit přísnější podmínky pro činnosti v tomto území.

Obec v této souvislosti vyslovila názor, že postup podle § 127 odst. 1 (§ 124) zákona o obcích lze uplatnit, pouze odporuje-li nařízení obce zákonu (nikoli jinému právnímu předpisu – vyhlášce ministerstev, obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje). Takže i kdyby bylo napadené nařízení v rozporu s obecní vyhláškou, bylo vydáno v souladu s § 79 odst. 3 Ústavy a § 11 odst. 1 zákona o obcích, tj. na základě zákona a v jeho mezích.

K argumentu rozporu s § 40 odst. 2 stavebního zákona obec Lipník uvedla, že ze stavebního zákona nikde nevyplývá, že by vyhlášení stavební uzávěry muselo být opatřením dočasným. Naopak, podle § 1 odst. 2 stavebního zákona má územní plánování, jehož je stavební uzávěra jedním z nástrojů, vytvářet předpoklady k zabezpečení trvalého souladu všech hodnot v území. V daném území byla stavební uzávěra vyhlášena z důvodu jeho stálé, nikoli přechodné přírodovědné, krajinné a estetické hodnoty a jeho rekreačního potenciálu. Dané území je významným krajinným prvkem s unikátními přírodními společenstvy s výskytem řady chráněných rostlin a živočichů. Účelem stavební uzávěry je zachovat a trvale chránit tyto hodnoty. V případě, že by tento účel pomínil, nic nebrání zrušení či změně novým nařízením obce. Podle obce Lipník § 40 odst. 2 stavebního zákona výslovně počítá s tím, že bude stavební uzávěra vyhlášena bez přesného časového omezení. Uvedení slova „trvalá“ v nařízení obce může působit nadbytečně, to však nemůže způsobit jeho nezákonnost.

Tvrzení navrhovatele o rozporu napadeného nařízení s ustanoveními stavebního zákona není podle obce Lipník případné, neboť nařízení je s nimi v souladu nebo se tato ustanovení dané věci vůbec netýkají (§ 10, § 29, § 37 odst. 1 a 2 a § 39 stavebního zákona). Ustanovení o tom, že podkladem pro vydání územního rozhodnutí je územně plánovací dokumentace, je v daném případě respektováno, neboť stavební uzávěra se týká pouze území vymezeného územním plánem jako nezastavitelné.

Podle § 69 odst. 2 zákona o Ústavním soudu byl návrh zaslán též veřejnému ochránci práv, který však Ústavnímu soudu nesdělil, že vstupuje do řízení; vedlejším účastníkem řízení se proto nestal.

Usnesením Ústavního soudu č. j. Pl. ÚS 9/04-15 ze dne 23. března 2004 bylo řízení ve věci ke dni 30. března 2004 přerušeno z důvodu poklesu počtu soudců Ústavního soudu na jedenáct. Usnesením Ústavního soudu č. j. Pl. ÚS 9/04-19 ze dne 22. června 2004 bylo rozhodnuto o pokračování v řízení, neboť počet soudců Ústavního soudu vzrostl opět na dvanáct.

Ústní jednání ve věci se s ohledem na souhlasy všech účastníků i vedlejšího účastníka s upuštěním od jednání nekonalo (§ 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu).

III.

Dikce napadeného právního předpisu

„Nařízení obce
č. 1/2003

o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Lipník

Zastupitelstvo obce Lipník se usneslo dne 28. února 2003 vydat podle § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 33 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, toto nařízení:

Čl. 1

Tímto nařízením se vyhláší trvalá stavební uzávěra¹⁾ na území vymezeném v čl. 2 tohoto nařízení, a to v tomto rozsahu:

a) je zakázáno:

1. umísťovat nové stavby s výjimkou drobných účelových staveb a zařízení pro lesnictví, zemědělství, ochranu přírody nebo rekreaci, které nenaruší nebo jinak neznehodnotí dané území,
2. budovat nové zpevněné komunikace s výjimkou cyklostezek,
3. budovat zařízení, která by narušila ráz krajiny nebo ji jinak znehodnotila,
4. budovat oplocení s výjimkou lesních školek, oplocení zřízeného k ochraně lesních porostů před zvěří,
5. budovat další zařízení nebo provádět terénní úpravy.

Čl. 2

(1) Stavební uzávěra se vyhláší na území, jehož přesné hranice jsou vyznačeny v mapě v měřítku 1:10 000, jejíž originál je uložen na obecním úřadě.

(2) Přehled pozemkových parcel území podle odstavce 1 článku 2 je přílohou č. 1 tohoto nařízení, jeho grafické znázornění je přílohou č. 2 tohoto nařízení.

Čl. 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 15. 3. 2003

¹⁾ § 33 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Příloha 1

Nařízení obce č. 1/2003 ze dne 28. 2. 2003
o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Lipník

Popis hranic území, na němž se vyhláší stavební uzávěra

1. Označení lokality

Kraj: Středočeský

Obec: Lipník
Katastrální území: Lipník

2. Hranice území

Jedná se o celé pozemkové parcely 5034, 5038/1, 5038/2, 5039, 5040, 5041, 5042, 5053, 5054, 5055, 5056, 5072, 5073, 5074, 5075 a 5076, které jsou součástí regionálního biocentra Mladá.“

Podle důvodové zprávy k napadenému nařízení obce je účelem stavební uzávěry zachovat a trvale chránit vymezené části území pro jejich přírodovědné, krajinné a estetické hodnoty, umožnit jejich využití k rekreaci i poučení občanů a celkově přispět ke zlepšení životního prostředí regionu a jeho rekreačního potenciálu. Oblast stavební uzávěry tak představuje specifickou velkoplošnou ochranu zachovalé krajiny bývalého vojenského újezdu Milovice-Mladá. Stavební uzávěra zahrnuje původní vojenské cvičiště, prostor bývalé obce Mladá a část přilehlých lesních porostů v regionálním biocentru Mladá a uvedené v platném ÚP VUC Mladá (1994) jako lokality zvýšeného zájmu ochrany přírody. Kategorie VKP – unikátní prosvětlené březové háje, vzácná pískomilná společenstva.

IV.

Podmínky aktivní legitimace navrhovatele

Ústavní soud se nejdříve zabýval otázkou, zda je navrhovatel – ministr vnitra – oprávněn návrh na zrušení napadených ustanovení podat. Prima facie dospěl k závěru kladnému. Podle § 64 odst. 2 písm. g) zákona o Ústavním soudu je ministr vnitra oprávněn podat návrh na zrušení jiného právního předpisu nebo jeho jednotlivých ustanovení podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy, jde-li o návrh na zrušení právního předpisu obce.

Návrhu ministra vnitra předcházelo řízení ve věci dozoru podle hlavy VI zákona o obcích. Krajský úřad Středočeského kraje vyzval 9. května 2003 obec Lipník č. j. 3419/03 ke zjednání nápravy; výzva byla obci doručena 14. května 2003. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že napadené nařízení je v rozporu se zákonem, a proto opatřením ze dne 10. listopadu 2003 č. j. MS-1999/5/1-2003 zahájilo správní řízení o pozastavení jeho účinnosti; oznámení o zahájení řízení bylo obci doručeno dne 10. listopadu 2003. Protože obec Lipník nápravu nezjedнала, Ministerstvo vnitra rozhodnutím č. j. MS-1999/2-2003 ze dne 13. ledna 2004 účinnost nařízení obce pozastavilo; rozhodnutí bylo obecnímu úřadu doručeno 21. ledna 2004 a tímto dnem nabylo právní moci. Podle § 124 odst. 3 zákona o obcích měl ministr vnitra nejpozději do 15 dnů od pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky obce podat návrh na její zrušení Ústavnímu soudu. Lhůta podle tohoto ustanovení uplynula dnem 5. února 2004, ministr vnitra však příslušný návrh učinil až 12. února 2004, kdy jej podal k poštovní přepravě.

Ústavní soud konstatuje, že z hlediska zákona o Ústavním soudu je nutno na lhůtu podle § 124 odst. 3 zákona o obcích pohlížet jako na lhůtu pořádkovou, jejíž nedodržení nevede k odmítnutí návrhu z důvodů podle § 43 odst. 1 písm. b) nebo písm. c) zákona o Ústavním soudu. Zákon o Ústavním soudu totiž v § 64 odst. 2 písm. g) nespuzuje aktivní legitimaci ministra vnitra dalšími podmínkami.

Z tohoto závěru však nikterak nevyplývá, že i z pohledu zákona o obcích jde v § 124 odst. 3 o lhůtu pořádkovou, s jejímž nedodržením nejsou spojeny žádné další důsledky. Jde totiž o lhůtu velmi významnou. Ministr vnitra disponuje zcela výjimečnou pravomocí pozastavit účinnost právního předpisu obce předtím, než se obrátí na Ústavní soud s návrhem na jeho zrušení. Ve sféře tzv. samostatné působnosti obce jde bezpochyby o zásadní zásah do ústavního práva na územní samosprávu. Pokud by ministr vnitra poté, co pozastaví účinnost právního předpisu obce, zůstal nečinný, vedlo by to k faktickému zrušení právního předpisu, neboť jeho účinnost by byla trvale pozastavena. Účelem ustanovení první věty § 124 odst. 3 je zamezit neústavní situaci, kdy exekutivní orgán zásadním způsobem zasáhne do ústavního práva územního samosprávného celku, aniž by byl tento zásah podroben soudní kontrole z hlediska ústavnosti. Protože územní samosprávný celek nemá možnost pořadem práva do-

nutit ministra vnitra, aby ve stanovené lhůtě své návrhové oprávnění realizoval, a zákon o obcích přitom důsledky nečinnosti ministra vnitra neřeší, nabízí se ústavně konformní interpretace vzniklé situace tak, že se účinnost právního předpisu obce marným uplynutím lhůty podle § 124 odst. 3 zákona o obcích obnovuje.

Tento důsledek s ohledem na § 127 odst. 1 zákona o obcích stíhá i nařízení obce, tj. právní předpis vydaný v působnosti přenesené. Na jednání a rozhodování Ústavního soudu o návrhu ministra vnitra na zrušení napadeného nařízení obce Lipník však nemá žádný vliv, je-li napadené nařízení účinné či nikoliv (srov. § 66 odst. 1 zákona o Ústavním soudu).

V.

Ústavní a zákonná konformita legislativního procesu

Podle ustanovení § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu posuzuje Ústavní soud při rozhodování obsah zákona nebo jiného právního předpisu z hlediska jejich souladu s ústavními zákony a jedná-li se o jiný právní předpis, též se zákony, a zjišťuje, zda byly přijaty a vydány v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem. Ustanovení čl. 79 odst. 3 a čl. 104 Ústavy přitom světuje postup při vydávání právních předpisů obce zákonně úpravě.

V tomto směru ze zápisu z veřejného zasedání obecního zastupitelstva konaného 28. února 2003 v Lipníku Ústavní soud zjistil, že na zasedání bylo přítomno 8 členů zastupitelstva a že napadené nařízení bylo schváleno jednomyslně. Protože zastupitelstvo obce tehdy mělo 9 členů, z nichž 1 nebyl přítomen jednání, lze konstatovat, že napadené nařízení bylo přijato kvalifikovaným způsobem (§ 92 odst. 3 a § 87 zákona o obcích); v obci Lipník se podle § 99 odst. 3 zákona o obcích nevolí rada obce, a proto podle § 84 odst. 3 zákona o obcích vydává nařízení obce zastupitelstvo obce. Dále Ústavní soud zjistil, že napadené nařízení bylo řádným způsobem vyvěšeno na úřední desce Obecního úřadu Lipník dne 28. února 2003 a sejmuto dne 24. března 2003, takže nabylo účinnosti dne 15. března 2003 (§ 12 odst. 2 zákona o obcích). Ústavní soud konstatuje, že napadený právní předpis byl přijat a vydán v souladu se zákonem o obcích, tzn. ústavně předepsaným způsobem.

VI.

Hodnocení Ústavního soudu

Podle navrhovatele má Ústavní soud napadené nařízení obce zrušit, neboť je v rozporu s čl. 3 odst. 9 obecně závazné vyhlášky obce Lipník ze dne 20. listopadu 2001 o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Lipník, čímž je v rozporu i s § 10, § 39 a § 37 odst. 1 a 2 stavebního zákona, z nichž vyplývá povinnost zajistit při vydávání stavební uzávěry její soulad s cíli, záměry a dokumentací územního plánování. Vedle toho je podle navrhovatele napadené nařízení i v rozporu s § 40 odst. 2 stavebního zákona, z něhož vyplývá, že stavební uzávěra nemůže být stanovena jako trvalá.

Ústavní soud se nejprve musel zabývat otázkou, zda je oprávněn posoudit soulad právního předpisu obce s jiným právním předpisem obce a zda je oprávněn právní předpis obce pro nesoulad s jiným právním předpisem zrušit. V nyní řešeném případě je nadto situace složitější o to, že je namítán rozpor nařízení obce s obecně závaznou vyhláškou téže obce.

Ústavní soud poznamenává, že podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy má pravomoc rozhodovat o zrušení jiných právních předpisů nebo jejich jednotlivých ustanovení, jsou-li v rozporu s ústavním pořádkem nebo zákonem. Ústavní soud tedy disponuje pravomocí zrušit i právní předpis nižší právní síly než zákon, avšak jen pro jeho rozpor s ústavním pořádkem nebo zákonem. Ústava nesvětuje Ústavnímu soudu pravomoc rušit podzákonné právní předpisy nižší právní síly pro rozpor s podzákonnými předpisy vyšší právní síly nebo dokonce pro rozpor s podzákonným právním předpisem téže právní síly. V rovině abstraktní kontroly norem tak Ústavní soud není univerzálním strážcem souladu hierarchicky budovaného právního řádu na všech jeho stupních. Rozpor podzákonných právních předpisů různé nebo i téže právní síly je v našem ústavním systému řešitelný zejména v rovině

konkrétní kontroly norem při jejich aplikaci ve smyslu čl. 95 odst. 1 Ústavy. Podle tohoto článku je soudce obecného soudu sice také výslovně oprávněn posoudit soulad jiného právního předpisu jen se zákonem nebo s mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu, avšak z první věty tohoto ustanovení vyplývá, že podzákoným právním předpisem není vázán. Má-li aplikovat právní řád ve svém celku, nalézat právo v jeho jednotě, logicky musí být schopen a oprávněn posoudit i soulad podzákoného právního předpisu nižší právní síly s podzákoným právním předpisem vyšší právní síly a podle výsledku svého posouzení rozporný podzákoný právní předpis na daný případ nepoužít s odkazem na standardní interpretační zásadu *lex superior derogat legi inferiori*.

Jinými slovy, jedna věc je hierarchická výstavba právního řádu, pro jehož vnitřní jednotu a soudržnost je nezbytné, aby norma nižší právní síly byla v souladu s normou vyšší právní síly, druhou věcí je vymezení pravomoci vadnou právní normu z právního řádu autoritativním výrokem odstranit. Zatímco Ústava svěřuje každému soudu pravomoc posoudit soulad podzákoného právního předpisu se zákonem, resp. podzákoného právního předpisu nižší právní síly s podzákoným právním předpisem vyšší právní síly a v případě zjištění rozporu vadný předpis v konkrétním případě nepoužít, pravomoc autoritativním výrokem zrušit jiný právní předpis svěřuje Ústavnímu soudu jen v případě rozporu s ústavním pořádkem nebo se zákonem.

Pokud jde o právní předpisy vydávané orgány územní samosprávy (obcemi a kraji), je třeba dále rozlišovat, zda jde o výkon státní správy nebo zda je právní předpis projevem ústavního práva na územní samosprávu. Ústava v čl. 105 umožňuje, aby zákon svěřil orgánům územní samosprávy i výkon státní správy; tu pak obec vykonává v tzv. přenesené působnosti. Pravomoc obce vydávat právní předpisy ve sféře přenesené působnosti je založena již čl. 79 odst. 3 Ústavy. Podle § 11 odst. 1 zákona o obcích tak obec činí ve formě nařízení obce. Podle § 61 odst. 2 písm. a) zákona o obcích se přitom obec řídí zákony a jinými právními předpisy, z čehož vyplývá, že nařízení obce musí být se zákony a jinými právními předpisy v souladu. Vedle toho pravomoc vydávat právní předpisy ve sféře působnosti samostatné ve formě obecně závazných vyhlášek je založena jiným ustanovením Ústavy, čl. 104 odst. 3 (srov. též nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 29/95, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 4, nálezy č. 85, str. 301; vyhlášen pod č. 14/1996 Sb.). Podle § 35 odst. 3 písm. a) zákona o obcích se obec při vydávání obecně závazných vyhlášek řídí pouze zákonem, a nikoli již jinými právními předpisy. V oblasti samostatné působnosti se přitom uplatňuje tzv. výhrada zákona (čl. 104 odst. 1 Ústavy): samostatnou působnost obcí a krajů tak lze ústavně konformním způsobem regulovat právním předpisem, který má minimálně sílu zákona, nikoli normou nižší právní síly.

Pro Ústavní soud z toho plyne jednoznačný závěr, že by nemohl být příslušným pro posouzení souladu obecně závazné vyhlášky obce s jiným právním předpisem, který má nižší právní sílu než zákon, a nemohl by pro případný rozpor s podzákoným právním předpisem obecně závaznou vyhláškou zrušit.

Napadeným právním předpisem je však nařízení obce¹. Podle navrhovatele je napadené nařízení obce v rozporu s § 10, § 39 a § 37 odst. 1 a 2 stavebního zákona proto, že je v rozporu s čl. 3 odst. 9 obecně závazné vyhlášky obce Lipník o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Lipník ze dne 20. listopadu 2001, kterou obecní zastupitelstvo vydalo podle § 84 odst. 2 písm. b) zá-

¹ Zákon zmocňuje obec a kraj k vyhlášení stavební uzávěry nařízením obce nebo nařízením kraje, tj. ve formě právního předpisu (§ 33 odst. 3 stavebního zákona). Jinak je stavební uzávěra územním rozhodnutím vydaným v územním řízení příslušným stavebním úřadem podle § 32 a násl. stavebního zákona. Pokud by stavební uzávěra měla formu územního rozhodnutí, je přezkoumatelná ve správním řízení a následně soudní mocí. Má-li však stavební uzávěra formu právního předpisu, osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich mohou být stavební uzávěrou přímo dotčena, mají výrazně ztíženou možnost, jak se proti takovému zásahu do svých práv bránit. Ústavní soud na okraj poznamenává, že se v tomto řízení nemůže ústavností § 33 odst. 3 stavebního zákona zabývat, neboť toto ustanovení napadeno nebylo.

kona o obcích a podle § 29 odst. 2 stavebního zákona². Článek 3 této obecní vyhlášky podle svého nadpisu obsahuje závazné regulativy funkčního využití a prostorového uspořádání území. V odstavci 9 pak stanoví, že „ostatní území, pro které nejsou speciální regulativy zpracovány, je krajinné území. V tomto prostoru je výstavba vyloučena s výjimkou liniových staveb, staveb pro technickou infrastrukturu a staveb nezbytně nutných pro obhospodařování lesního a zemědělského půdního fondu.“.

V případě přenesené působnosti se výhrada zákona neuplatní, takže zákon může svěřit danou problematiku právním předpisům nižší právní síly a může také upravit vzájemné vztahy mezi nimi. Jestliže zákon stanoví, že nařízení obce o stavební uzávěře musí být v souladu s cíli, záměry a dokumentací územního plánování, pak tímto blanketním způsobem závazně vymezil jeho obsah. Pokud nařízení obce o stavební uzávěře nebude v souladu s cíli, záměry a dokumentací územního plánování, dostane se do rozporu nejen s konkrétní obecně závaznou vyhláškou obce, ale i do rozporu se zákonem, který soulad s cíli, záměry a dokumentací územního plánování podle obecně závazné vyhlášky přikazuje. Ústavní soud proto je příslušný, aby soulad napadeného nařízení obce s čl. 9 odst. 3 obecně závazné vyhlášky o závazných částech územního plánu posoudil.

Ústavní soud však dospěl k závěru, že napadené nařízení není s čl. 9 odst. 3 obecní vyhlášky, zprostředkovaně tedy s § 10, § 37 odst. 1 a 2 a § 39 stavebního zákona, v rozporu. Ústavní soud musí přisvědčit obci Lipník, že nařízením vyhlášená stavební uzávěra se od cílů a záměrů územního plánování neodchyluje. Je logické, že vymezení stavební uzávěry může být detailnější, neboť nařízení obce se týká pouze specifikovaného území, kdežto čl. 3 odst. 9 vyhlášky se týká celého neurbanizovaného území či území k urbanizaci neurčeného územním plánem obce. Zjištěné drobné formulační rozdíly mezi napadeným nařízením a obecně závaznou vyhláškou nemohou odůvodnit závěr o nezákonnosti napadeného nařízení. Bylo by popřením smyslu stavební uzávěry, pokud by musela být obsahově stejně vymezena již v územním plánu. Stavební uzávěru lze dokonce stanovit i pro území, v němž územní plán výstavbu povoluje, např. jako dočasné opatření do doby schválení podrobnější územně plánovací dokumentace pro dané území. Mezi nařízením o stavební uzávěře a obecně závaznou vyhláškou obce tedy není vztah právního předpisu nižší právní síly a právního předpisu vyšší právní síly. Metody právní regulace v obou případech nejsou totožné. Při vyhlásování stavební uzávěry je třeba zkoumat, zda stavební uzávěra ve světle cílů a záměrů územního plánování ob stojí. Hodnocení souladu s cíli a záměry územního plánování v daném území se nevyčerpává vydáním územního rozhodnutí. Tento soulad je třeba hodnotit i nadále při rozhodování na nižších patrech abstraktnosti. Např. i při rozhodování o vydání stavebního povolení ke stavbě konkrétní stavby se musí stavební úřad zabývat otázkou, zda lze takovou stavbu povolit vzhledem k cílům, záměrům a dokumentaci územního plánování, tj. i vzhledem k obecně závazné vyhlášce, kterou byl schválen územní plán.

Napadené nařízení je podle tvrzení navrhovatele konečně v rozporu s § 40 odst. 2 stavebního zákona, který podle jeho názoru neumožňuje stanovit stavební uzávěru jako trvalou.

Podle § 40 odst. 2 stavebního zákona „Dobu platnosti rozhodnutí o ... stavební uzávěře stanoví stavební úřad [resp. obec, pokud ji vyhláší nařízením obce (§ 33 odst. 3 stavebního zákona)]. Jestliže nelze platnost rozhodnutí předem časově omezit, rozhodne stavební úřad (resp. obec) o ukončení jeho platnosti, zanikne-li účel, pro který bylo územní rozhodnutí vydáno.“.

² Podle § 35 odst. 2 zákona o obcích do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v § 84, 85 a 102 zákona o obcích, s výjimkou vydávání nařízení obce. Podle § 84 odst. 2 písm. b) je zastupitelstvu obce vyhrazeno schvalovat územní plán obce a regulační plán. Ze zpětného odkazu na § 35 odst. 2 zákona o obcích se nabízí jednoznačný závěr, že obec schvaluje svůj územní plán v samostatné působnosti; odpovídá tomu i forma, jakou tak činí (obecně závazná vyhláška), i skutečnost, že územní rozvoj obce je typickou doménou územní samosprávy. Zákonodárce však v § 13 zákona stavebního stanovil, že obec svůj územní plán pořizuje v působnosti přenesené, jinými slovy, že tím vykonává státní správu a nikoli územní samosprávu. Praxe se ten rozpor snaží překlenout interpretací, podle níž pořizování územního plánu je v přenesené působnosti, samotný akt jeho schválení však v samostatné působnosti obce. Přesto se takové vymezení hranice mezi přenesenou a samostatnou působností jeví být na samé hranici určitosti a srozumitelnosti práva.

Ústavní soud souhlasí s návrhovatelem, že stavební uzávěru skutečně nelze stanovit jako trvalou, pokud by toto slovo mělo vyjadřovat její nezměnitelnost a nezrušitelnost na věky věků. Tak tomu však samozřejmě není. Slovnímu vyjádření „trvalá stavební uzávěra“ je třeba rozumět tak, že jde o stavební uzávěru vyhlášenou na dobu neurčitou.

Z dikce ustanovení § 40 odst. 2 stavebního zákona přitom zřetelně vyplývá, že stavební zákon výslovně předpokládá, že platnost stavební uzávěry nebude předem časově omezena, což jinými slovy znamená, že bude vyhlášena na dobu neurčitou do doby, než bude odpovídajícím způsobem zrušena z důvodu, že zanikl účel, pro který byla vyhlášena. V daném případě byla stavební uzávěra pro část katastrálního území Lipník vyhlášena na dobu neurčitou za účelem ochrany přírodovědné, krajinné a estetické hodnoty území a zlepšení jeho rekreačního potenciálu a kvality životního prostředí. Dospěje-li příslušný orgán obce k závěru, že tento účel zanikl, nebrání mu nic, aby stavební uzávěru zrušil, přestože byla označena jako trvalá.

Ústavní soud proto konstatuje, že napadené nařízení není v rozporu ani s § 40 odst. 2 stavebního zákona. Po provedeném řízení tedy Ústavní soud uzavírá, že nejsou dány důvody ke zrušení nařízení obce Lipník č. 1/2003 o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Lipník, a proto návrh v celém rozsahu podle § 70 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zamítá.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 161, fax: 519 321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2005 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 179, 519 305 179, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jirí Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 545 175 080; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibílková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s. Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** Donáška tisku, V Hájič 6; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9, Jana Honková – YAHOO – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaedivování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslech 516 205 174, 519 305 174. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odstěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.